

IKL stav povodom 1. maja: marksisti-lenjinisti-maoisti svih zemalja, ujedinite se!

Marksisti-lenjinisti-maoisti svih zemalja, ujedinite se!

Revolucionarni narodi svijeta ujedinite se i porazite imperijalizam, savremeni revizionizam i sve reakcionare!

Internacionalna komunistička liga odaje počast međunarodnom proletarijatu, narodnim masama svijeta i Međunarodnom komunističkom pokretu povodom Dana međunarodnog proletarijata. Ove godine obilježavamo 60. godišnjicu početka Velike proleterske kulturne revolucije (VPKR) koju je predvodio predsjednik Mao Ce-tung, što predstavlja veliku prekretnicu u istorijskom iskustvu Svjetske proleterske revolucije. Gledajući unazad na protekle decenije, vidimo da je njen značaj samo rastao s vremenom i da njezine neizbrisive lekcije treba sve više pridržavati, braniti i primjenjivati. Također, ovom prilikom, odajemo počast drugu Bašavraju, generalnom sekretaru Komunističke partije Indije (Maoist), koji je herojski žrtvovao svoj život prije skoro godinu dana braneći marksizam-lenjinizam-maoizam, partiju i narodni rat. Vječna čast i slava drugu Bašavraju!

Danas su objektivni uslovi za razvoj revolucije u svijetu izvrsni. Revolucija je glavna istorijska i politička tendencija. Narodni ratovi se odvijaju i novi će uskoro biti pokrenuti. To je složena situacija u kojoj ratovi svih vrsta bjesne, a eksplozivnost masa raste iz dana u dan. Dakle, nije ni čudno da branitelji starog poretka, imperijalisti i sve njihove sluge, čine sve što mogu da zbune ljude i šire pesimizam. U tome mi komunisti imamo još više razloga da čvrsto prihvatimo strateški koncept Mao Ce-tunga, široko rasprostranjen tokom VPKR: imperijalizam i svi reakcionari su **tigrovi od papira!** Upravo u tom prkosnom i hrabrom duhu je drug Bašavraj dao svoj život. Naoružajmo sebe, našu klasu i narode na isti način, i nijedan odvratni revizionistički ili oportunistički defetizam neće moći izazvati zabunu!

Imperijalizam je u opštoj krizi raspadanja

Imperijalizam, najviši stadij kapitalizma, je monopolistički i truljujući kapitalizam. Ne može ponuditi pravi napredak narodnim masama, samo daljnje ratove pljačke, eksploatacije i

ugnjjetavanja. Danas najbogatijih 10% posjeduje 75% svjetskog bogatstva. Onih 0.001% najbogatijih pojedinaca, oko 60.000 multimilionera, posjeduje 3 puta više bogatstva nego polovina čovječanstva. To je proces koncentracije koji se sve više ubrzava, brzinom od čak 8% godišnje od 1990-ih. U 2025. godini, bogatstvo multimilionera poraslo je za 16%, tri puta više nego u prethodnih pet godina.

Imperijalizam predstavlja ogromnu centralizaciju kapitala u rukama finansijskih kapitalista iz nekolicine zemalja. Od 80 kompanija s najvećim likvidnim prihodima na svijetu, 35 dolazi iz Sjedinjenih Američkih Država, 19 iz Kine, 5 iz Njemačke i 5 iz Japana. Ova koncentracija je još veća u bankama: svaka od 12 najvećih banaka na svijetu, većinom iz Sjedinjenih Država ili Kine, ima imovinu vrijedniju više od ukupnog BDP-a Brazila. Sredstva globalne rezerve valute, koja su imperijalisti koristili za povećanje kontrole i centralizacije, također izražavaju ovu tendenciju. Trenutno, deonice američkog trezora i suverenih fondova evropskih zemalja zajedno čine 80% svih svjetskih rezervi valute (60% i 20% respektivno), dok je kineski renminbi dostigao samo 2,83% – što pokazuje hegemonijsku snagu SAD-a u odnosu na Kinu i druge sile.

Lažni diskurs imperijalizma o okolišu prikriva činjenicu da je 1% najbogatijih odgovornih za 41% emisija ugljika, a ako uzmemo u obzir najbogatijih 10%, ta stopa raste na 77%. Istovremeno, polovina svjetske populacije, siromašni, čine samo 3% ovih emisija.

Imperijalizam, monopolistički stadij umirućeg kapitalizma, daleko od toga da predstavlja napredak, drži žene vezane za eksploataciju i ugnjetavanje. Žene, koje čine polovinu svjetske populacije, primaju samo četvrtinu plate. Nasilje nad ženama također raste svuda. Međutim, upravo je u Gazi nasilje nad ženama bilo najzastupljenije na svijetu, gdje su cionističke horde ubile najmanje 38 hiljada žena.

Najmanje 1,1 milijarda ljudi u zemljama ugnjetenih imperijalizmom živi u ekstremnom siromaštvu. 2,3 milijarde ljudi suočava se sa situacijom poznatom kao ozbiljna ili umjerena nesigurnost u opskrbi hranom i moraju se suočiti s vrtoglavom inflacijom. Među tim masama, veliki dio su upravo oni seljaci koji proizvode oko 70% svjetske hrane.

Ratovi američkog imperijalizma dodatno ubrzavaju novi talas svjetske ekonomske krize i pogoršavaju životne uslove narodnih masa (potaknute inflacijom). Balon nekretnina u Kini, poteškoće kineskih vlastodržaca u povećanju domaće potrošnje, pridodaju se balonu velikih tehnoloških kompanija u SAD-u (koje kontrolišu 40% američkog dioničkog kapitala).

Imperijalizam je u opštoj krizi raspadanja. Kada ju pokušava prevazići, još više okrutno iskaljuje varvarstvo na ugnjetene narode, šireći ratove agresije i pljačke. U očajničkom pokušaju da održi svoju hegemonijsku poziciju, američki imperijalizam vrši sve veći pritisak na ostale zapadnoevropske imperijaliste (kao i na Japan i Australiju), kako bi ih prisilio da se povinuju njegovim naredbama i služe njegovim interesima – što dovodi do jačih sukoba i zaoštavanja borbe među imperijalistima. Vode se ratovi za novu podjelu plijena – Latinske Amerike, Afrike i Azije, uključujući i takozvani Bliski Istok.

Međutim, kontrarevolucionarna ofanziva imperijalizma, uglavnom pokrenuta od početka 1990-ih – koja je imala za cilj zaustaviti razvoj borbi međunarodnog proletarijata i borbi za nacionalno oslobođenje – potpuno je propala.

Objektivni i subjektivni uslovi za razvoj dviju sila svjetske revolucije, narodnooslobodilačkog pokreta i međunarodnog proleterskog pokreta, razvijaju se povoljno, jasno pokazujući početak novog perioda revolucija u svijetu.

Naši zadaci

Čak i sa subjektivnim snagama revolucije koje su još uvijek relativno slabe, još su slabije partije, oružane snage i režimi vladajućih klasa: snage kontrarevolucije počivaju na trulom temelju. Ovo pruža uslove za napredak revolucionarnih snaga u velikim skokovima. U ovim uslovima, snage cijelog Međunarodnog komunističkog pokreta pozvane su na veliki izazov: da stave marksizam-lenjinizam-maoizam kao komandu i vodič za pokretanje Svjetske proleterske revolucije.

Da bi se ispunio istorijski zadatak, neizbježno je i hitno napredovati u konstituciji i rekonstituciji marksističko-lenjinističko-maoističkih komunističkih partija kako bi – usred teške klasne borbe i spletka ratova različite prirode – mogli razviti revolucionarni ratovi, narodni ratovi, koji bi dali impuls svjetskoj proleterskoj revoluciji. Komunisti širom svijeta suočavaju se s dva hitna zadatka. Prije svega, braniti crvenu zastavu marksizma-lenjinizma-maoizma koja se vijori u Indiji, zbijati redove uz Komunističku partiju Indije i podići podršku narodnom ratu koji ona vodi na novu razinu, suprotstavljajući se udruženom napadu imperijalizma, revizionizma i reakcije. Drugo, podstaći svjetsku antiimperijalističku mobilizaciju, podići njenu borbenost kroz akcije koje uklanjaju legalističke i reformističke okove koje oportunistički i revizionizam pokušavaju nametnuti, oslobađajući pravedni bijes narodnih masa, posebno podržavajući borbe protiv imperijalističke agresije i za nacionalno oslobođenje naroda i nacija u Latinskoj Americi i na Bliskom istoku, što su osnovni aspekti.

Ovaj novi period obilježen je činjenicom velike transcendencije: operacijom Poplavom Al-Aksa od 7. oktobra 2023. godine. Ovaj događaj nije bio samo herojski čin ugnjetenog naroda, već i poraz američkog imperijalizma u regiji. Kontraofanziva Palestinskog nacionalnog otpora 7. oktobra uzdrmala je cijele temelje regionalnog i svjetskog poretka. Pokazalo se da oni ispod ne prihvataju da nastave živjeti kao prije, a oni iznad ne mogu nastaviti vladati kao prije. Sav razvoj svjetske situacije duboko je obilježen ovim velikim događajem. Poplava Al-Aksa predstavljala je poraz Oslo sporazuma i Abrahamovih sporazuma, te je bila udarac državi Izrael, glavnom uporištu američke imperijalističke moći u regionu, prisilila je američki imperijalizam da sve više pomaže državi Izrael i pojačava svoj rat agresije kako bi održala svoju teritoriju.

Palestinski nacionalni otpor herojski se bori protiv gnusnog genocida već tri godine, protiv neprijatelja naoružanog i finansiranog od strane najjače imperijalističke sile na planeti, sa superiornim naoružanjem, prisiljavajući ga da sklopi mirovni sporazum. "Karakter tigra od papira" američkog imperijalizma i njegovih izraelskih pomagača prikazan je cijelom svijetu. Unutar Izraela, sve njegove protivrječnosti su se produbile. Izrael je više nego ikad ovisniji o novcu i naoružanju SAD-a da bi preživio.

Tri godine neslomljivog palestinskog nacionalnog otpora podigle su političku svijest narodnih masa širom svijeta. Kao rezultat toga, antiimperijalistički pokret se razvija u svim zemljama – i ugnjetenim i imperijalističkim – na impresivan način. Više nego ikada, postojanje države Izrael dovode u pitanje narodi svijeta, koji žele njeno uništenje i izgradnju slobodne Palestine. Rastući novi val antiimperijalističkog pokreta dopire do svakog kutka svijeta, pozivajući na uklanjanje

imperijalizma i kraj svake reakcije. Nakon tri godine rata, činjenice pokazuju da su narodne mase te narod Palestine, oni koji su zaista moćni, a ne američki imperijalisti i njihovi izraelski pomagači.

U svom ratu agresije protiv Irana, Sjedinjene Države nastoje izazvati "promjenu režima" kroz svoje lokalne poslušnike te povratiti kontrolu nad zemljom izgubljenom 1979. godine. Među njegovim ciljevima, jedan je bio spriječiti strateški pristup Irana prema Kini i potkopati energetske snabdijevanje Kine. Međutim, to nije samo rat za kontrolu resursa. Prilikom napada na Iran, američki imperijalisti i država Izrael također nastoje izolovati i poraziti snage narodnooslobodilačkog otpora protiv američkog imperijalizma u regionu. Nakon više od 40 dana žestoke zajedničke vojne kampanje protiv Irana, Libana, Palestine i Jemena, SAD nije uspio ostvariti nijedan od svojih ciljeva.

Genocidni Tramp i Netanjahu proglašavaju lažne pobjede. Predsjednik Mao je rekao da su američki imperijalisti potpuno arogantni i negiraju rasuđivanje, te da ta osobina proizlazi iz njihove klasne prirode i njihovog daljnjeg raspadanja. Njihova arogancija će samo dovesti do daljnjih neuspjeha. Uprkos uzastopnim porazima, američki imperijalizam će nastaviti praviti probleme do svog konačnog poraza, to je logika svih imperijalista.

U Latinskoj Americi, SAD ubrzava svoje planove za povećanje kontrole nad regijom. Američki imperijalizam je orkestrirao otmicu predsjednika Madura i Cilije Flores te bombardovao Venecuelu kako bi kontrolisao zemlju i njenu naftu. Američki imperijalisti su bombardovali kolijevku borbe za nezavisnost protiv španske kolonijalne dominacije i direktno usmjerili oružje protiv naroda Latinske Amerike, posebno protiv kubanskog naroda koji se decenijama opire američkoj moći, boreći se protiv kriminalne blokade i kontinuirane agresije, dok brane svoj suverenitet. Danas više nego ikad, moramo podići slogan: **Ne Jenkijima! Da Kubi!**

Odvratna agresija protiv Venecuele bila je samo početak nove ofanzive imperijalističkog uplitanja i agresije protiv kontinenta. U ovoj novoj situaciji svi će morati izabrati stranu. Strana većine: ona autohtonih naroda, seljaka, radničkih masa gradova i sela, omladine (koja se upisuje u prve redove borbe), i organizacije koje se dižu protiv imperijalističke agresije i njenih poslušnika – Ili strana najgorih izdajnika, pristalica teorije nacionalnog podčinjavanja, oni poput Lule, Šejnbaum, Borica, Petra – koji je požurio da ponudi svoju odvratnu uslugu Trampu i puzao do Bijele kuće da traži oružje protiv seljačkog rata u Kolumbiji – i gospođe Rodriguez.

Agresija Jenkija na Latinsku Ameriku, koja će se nesumnjivo još više pojačati u narednom periodu, zapravo potvrđuje odlučujuću činjenicu da je kontinent najslabija karika u imperijalističkom lancu, bojno polje na kojem će se definisati budući razvoj Svjetske proleterske revolucije. U Brazilu, zemlji s najvećom koncentracijom masa u Latinskoj Americi, vode se bitke koje će natjerati stari poredak i imperijalističku dominaciju da drhte.

Imperijalisti raspoređuju svoje snage po ogromnim zonama Latinske Amerike, Azije i Afrike. Također, unutar imperijalističkih zemalja mobiliziraju svoj represivni aparat protiv vlastitog naroda. Imperijalisti i reacionari, poput divova sa nogama od gline kakvi jesu, u stvarnosti su ništa drugo do male tvrđave, malog ostrva okruženog sa svih strana. Potlačeni narodi Azije, Afrike i Latinske Amerike dio su ovog ogromnog okeana masa proletarijata i ugnjetenih naroda. Što dublje imperijalizam prodre u ove revolucionarne zone, to će ga brže okružiti mora pobunjenih masa svijeta koje će ih zatrpiti talasima.

Politika imperijalizma je da se narodi dijele po religiji, etničkom porijeklu i nacionalnosti. Politika komunista je da ujedine sve ugnjetene i eksploatisane mase protiv zajedničkog neprijatelja.

Antiimperijalisti su zagovornici prava na samoopredjeljenje svih nacija. Poraziti imperijalističku agresiju dio je zadataka nove demokratske revolucije. Zato komunisti moraju podržavati i aktivno sudjelovati u otporu, boreći se za nezavisnost i samoodluku, protiv agresije i usred borbe uspostaviti marksističko-lenjinističko-maoističko proletersko rukovodstvo, što je neizostavan uslov za dosljednu borbu protiv imperijalizma, nužno povezanu s borbom za završetak demokratske revolucije u ugnjetenim zemljama.

Oni koji su zauzeli čvrst stav u djelima za nacionalni otpor protiv američke imperijalističke i cionističke agresije, u odbrani prava na nacionalno samoopredjeljenje, objektivno stoje na strani antiimperijalističkog fronta i moraju biti podržani sve dok održavaju taj stav. Stoga, suočeni s činjenicom da narodi i radničke mase koriste oružje protiv imperijalističkih agresora, moramo reći: što više, to bolje! To što i druge klase koriste oružje da brane suverenitet nacije je dobro, moramo reći i „bolje više nego manje“.

Svi oni koji djeluju kao – ili se nude da budu – pijuni imperijalističkih agresora dio su fronta imperijalističke agresije i dužnost je antiimperijalista da ih osude i bore protiv njih.

Američki imperijalizam je sve izoliraniji, a svi narodi svijeta prepoznaju da je imperijalizam izvor svih ratova. Borba protiv imperijalističke agresije je veliki izvor inspiracije, a antiimperijalistički pokret raste svuda. Ova struja je glavna osnova za impuls da se razvije revolucija u svijetu.

Međutim, dosljedna borba protiv imperijalizma ne smije se ograničiti samo na borbu protiv agresije. Da bi se razvila dosljedna borba, mora se nastaviti u uništavanju baza imperijalističke dominacije u zemljama birokratskog kapitalizma, velike buržoazije i velikih zemljoposjednika, kroz novu demokratsku revoluciju. U imperijalističkim zemljama, imperijalisti se moraju boriti u vlastitim utvrdama, borba koja se vodi neodvojivo od narodnooslobodilačkog pokreta kolonija i polukolonija, kroz socijalističku revoluciju. Najviši, najkonkretniji i najdosljedniji izraz borbe protiv imperijalizma nalazi se tamo gdje se razvija u prave revolucije koje vode marksističko-lenjinističko-maoističke komunističke partije kroz narodne ratove. Ove borbe su najveći rovovi u borbi za uklanjanje imperijalizma i reakcije s lica zemlje te za izgradnju nove sile.

Zato danas naša srca i umovi moraju biti usmjereni ka indijskom potkontinentu, gdje Komunistička partija Indije (Maoist) sprovodi novu demokratsku revoluciju kroz narodni rat, hrabro mobilizirajući najšire narodne mase u odbranu njihovih prava, a među njima i najviše pravo: revoluciju. U najnaseljenijoj zemlji na svijetu, imperijalisti i njihovi poslušnici vode gnusan rat protiv naroda. Zloglasna Operacija Kagar, koja je nedavno završena, bila je još jedno poglavlje rata protiv naroda koji su vodile indijske vladajuće klase, sluge imperijalizma. Danas možemo potvrditi da je Operacija Kagar propala, kao i prethodne operacije, poput Operacije Zeleni Lov, i sve buduće kontrarevolucionarne operacije protiv naroda će propasti, sve do konačnog poraza reakcije.

Fašisti koji svim sredstvima nastoje ugušiti Indijsku revoluciju ne postižu ništa više od toga da njen glas prošire širom svijeta. Ratni poklič druga Bašavraja odjekuje širom svijeta. Odluka komunista da se udruže s KPI (Maoist) je najveći dokaz za to.

Bombardujte sjedište revizionizma!

Predsjednik Mao nas je naučio da je samo borbom protiv revizionizma moguće razviti snage revolucije. Zato je, dok smo suočeni s novim zadacima svjetske revolucije, potrebno uzdignuti borbu između marksizma-lenjinizma-maoizma i revizionizma u svim njegovim oblicima. Danas,

kada obilježavamo 60. godišnjicu VPKR, moramo ponovo potvrditi našu borbu protiv kapitalističke restauracije u Kini, uzdignuvši našu borbu protiv revizionizma lažne „KPK“. Revizionizam Si Đinpinga predstavlja jednu od glavnih varijacija revizionizma, jednu od glavnih opasnosti međunarodnog proleterskog pokreta i pokreta za nacionalno oslobođenje, te se protiv njega mora žestoko boriti na svim frontovima.

Revizionizam Si Đinpinga dio je kontrarevolucionarnog toka u svijetu, on koristi lažne crvene barjake kako bi se suprotstavio razvoju dviju struja svjetske revolucije. Si Đinping je odani sljedbenik puta Deng Tsjaopinga, definisanog 1988. godine kao „prelazak iz klasne borbe u produktivnost, iz izolacije u otvorenost“. Kineski socijalimperijalisti su socijalisti u riječima, a imperijalisti na djelima.

Uloga socijalimperijalističke Kine i imperijalističke Rusije u nedavnim sukobima pokazuje njihovu prirodu. Sirijski suverenitet je prodat kroz dogovor između ruskih imperijalista i Sjevernoamerikanaca, predajući zemlju ratnim gospodarima, proimperijalističkim salafističkim plaćenicima, u zamjenu za njihove interese u Ukrajini. Pokazano je kako je Rusija, kroz sukobe i dogovore, poslužila sirijski suverenitet na pladnju američkim imperijalistima.

U Palestini, u isto vrijeme dok je Front nacionalnog otpora vodio žestok rat protiv okupacije i genocida koji je vršio Izrael, kineski socijalimperijalisti su ojačali svoje odnose kao drugi socioekonomski partner Izraela i prva destinacija njegovog izvoza. Kroz svoje agente, podsticali su kapitulaciju i birokratski put koji je predstavljala lažna „Palestinska uprava“.

Kineski socijalimperijalisti, dok su davali „lagane“ izjave protiv rata agresije, vodili su iza zatvorenih vrata pregovore sa suverenitetom zemalja i interesima naroda u zamjenu za sporazume usklađene s njihovim ekonomskim interesima. Kako bi skrenuli antiimperijalistički pokret s revolucionarnog puta, Si Đinping revizionisti pokušavaju oživjeti loše nazvane „teorije trećeg svijeta“ poput „Globalnog juga“, BRIKS-a itd.

U pomoć ovome se oslanjaju na stare revizionističke partije širom svijeta. Ovo je kontra struja koja ima za cilj potkopati i skrenuti s puta narodnooslobodilački pokret kako bi služio interesima različitih imperijalista.

Godine 1966., na početku VPKR-a, predsjednik Mao je definisao revizionizam kao napuštanje borbe protiv neprijatelja. To je suština savremenog revizionizma. To je duh koji širi Si Đinpingov revizionizam, duh kapitulacije u borbi protiv imperijalizma i reakcije.

Predsjednik Mao izjavio je da proletarijat ima sjajnu budućnost i da su revolucionari proleterski optimisti – to je ideološko pitanje od velike važnosti. Prevazilaženje starog novim je opšti i nepovrediv zakon univerzuma. Pesimizam je izraz revizionizma, odražava neproletersku ideologiju, suprotstavljenu dijalektičkom materijalizmu, on je predvorje kapitulacionizma i likvidacije, i mora biti uklonjen iz naših redova.

Revizionistička, kapitulacionistička i izdajnička klika Sonua u Indiji i njihovi sljedbenici u MKP-u su vjerni nosioci pesimizma, kapitulacije, nedostatka povjerenja u mase, partiju i revoluciju. Za njih nisu narodne mase, već imperijalisti ti koji su svemoćni. Njima nije stalo do interesa i sudbine masa, proletarijata i naroda, jedino što ispunjava njihova srca i umove je individualizam.

Njihov duh je suprotan pravim vođama KPI (Maoist), poput druga Bašavraja, koji je naoružao Partiju duhom borbe protiv neprijatelja, hrabrošću, dajući primjer davanja života za partiju i revoluciju. Braneći put narodnog rata, drug Bašavraj je izjavio: „**NOBGA se mora pretvoriti u**

nepobjedivu crvenu armiju koja se usuđuje uništiti neprijatelja, otkrivajući svoju veliku hrabrost. Narodni rat koji vodi takva crvena armija predvođena partijom je nepobjediv.“

Pored toga, drug Bašavraj je istakao i dokazao vlastitim životom: „**Neophodno je boriti se hrabro, junaštvom i žrtvom da bismo branili našu partiju, NOBGA i organe narodne vlasti od napada neprijatelja, ostvarili nove pobjede, napredovali skokovima i nanijeli više gubitaka neprijatelju. Stoga naša ofanziva protiv neprijatelja uvijek treba biti ispunjena klasnom mržnjom, hrabrošću i odlučnošću.**“

Svi komunisti svijeta trebaju se boriti protiv kapitulacije Sonusa i utjeloviti neustrašivi duh druga Bašavraja i nekoliko desetina vođa te bezbroj masa koje su dale svoje živote za revoluciju. Kada je dao svoj život za partiju i revoluciju, drug Bašavaraj nije dozvolio da ideologija proletarijata i Partije bude okaljana, ostvarivši potpunu pobjedu KPI (Maoist) nad revizionizmom i kapitulacijom, te time pobjedu cijelog MKP-a.

Si Đinping je ponovo rehabilitovao Liu Šaočija, „kineskog Hruščova“, kako bi promovisao propagandu „mirnog prelaza“, „mirnog suživota“ i mirne „konkurencije“, te zamijenio borbu protiv imperijalizma i klasne borbe trulom „teorijom proizvodnih snaga“. Baš kao što su DOL u Peruu i Prančada u Nepal, klika Sonua u Indiji zagovara negaciju nove demokratske revolucije, negaciju agrarne revolucije, potrebu za uništenjem polufeudalne baze u polukolonijalnim zemljama, tvrdeći da je „polufeudalizam već prevaziđen“, kao „rezultat imperijalističke dominacije“.

Drug Bašavraj je učio da komunisti moraju vojno mobilizirati seljake u velikom obimu u oružanoj revoluciji kako bi u potpunosti riješili pitanje zemljišta, što je najvažniji osnovni uslov i preduslov za poraz svih neprijatelja i dovršetak nove demokratske revolucije. To su istine koje svi komunisti moraju čvrsto podržati.

Još uvijek postoje prikriveni zagovornici Sonuovih ideja u redovima MKP-a, posramljeni sljedbenici Avakiana, Prančade i DOL-a, kao i Si Đinpinga. Oni se umotavaju u crvene zastave kako bi pravili proklamacije „protiv imperijalizma i u odbranu narodnog rata u Indiji“, ali se zapravo ne bore protiv imperijalizma na djelima i odbijaju ići protiv struje. Ova gospoda ne propuštaju priliku da se javno suprotstave sektaštvu u odbranu „jedinstva“, dok istovremeno žestoko napadaju svakoga ko ne prihvata njihovu „vodeću ulogu“, praveći intrige i zavjere s poznatim izdajnicima i doušnicima, te traže jedinstvo sa „domom za penzionisanje ideološke dobrotvornosti“ koji predstavlja revizionistički ICOR. Oni su isti, kao i oni koji mogu govoriti oštre riječi protiv imperijalizma, ali su odavno odustali od borbe protiv imperijalističke buržoazije u imperijalističkim zemljama (što uključuje i njihovu „vlastitu buržoaziju“), ali umjesto toga propovijedaju socijalni šovinizam i patriotizam. Ovo je peta kolona protiv MKP-a i svjetske revolucije koja mora biti razotkrivena. Revizionizam je glavna opasnost za MKP, to je kontra struja koja ima za cilj ometati borbe protiv imperijalizma i odvratiti ih od njihovog revolucionarnog sadržaja dijeleći dva pravca svjetske revolucije.

Moramo naučiti i primijeniti ono što je predsjednik Mao definisao o strategiji i taktici svjetske revolucije za sadašnju epohu: marksisti-lenjinisti-maoisti svih zemalja, ujedinite se! Revolucionarni narodi cijelog svijeta ujedinite se i porazite imperijalizam, savremeni revizionizam i sve reakcionare! Na taj način, pokret nacionalnog oslobođenja se spaja s međunarodnim proleterskim pokretom i ove dvije sile podstiču razvoj svjetske istorije.

Proleterska revolucija poprima nacionalni oblik, ali je njena suština međunarodna. Revolucija u svakoj zemlji razvija se kao dio i nerazdvojiva poveznica sa svjetskom revolucijom. IKL ponovo potvrđuje svoju zakletvu da će nastaviti pokretati nebesa i zemlju kako bi napredovao u glavnom zadatku postavljanja maoizma kao komande i vodiča svjetske proleterske revolucije, ponovnog

ujedinjenja MKP-a i napretka u izgradnji međunarodne organizacije proletarijata, na putu ponovnog uspostavljanja velike Komunističke internacionale – nezamjenjivog primjera komunističkog pokreta da udari imperijalizam na svakom dijelu planete kao jedna željezna pesnica.

Živjela 60. godišnjica Velike proletherske kulturne revolucije!

Bombardujte sjedište revizionizma!

Živio marksizam-lenjinizam-maoizam!

Živjela Internacionalna komunistička liga!

Dolje imperijalizam! Živio narodni rat!

Internacionalna komunistička liga